

"PLÁTĚK" FOLKOVÍ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2016

Děkuji...

Vážení a milí, přátelé...



Folkové prázdniny 2016 končí, byly pro mě jedny z nejrychlejších a taky jedny z nejkrásnějších... Nezbývá než poděkovat V Š E M, kteří se podíleli na jejich přípravě, organizaci a zdárném průběhu. Je vás stále více a více, stejně tak jako košatí program, rozrůstá se team těch, kteří pomáhají.

Ještě jednou V Š E M mnohokrát upřímně děkuji. (Už je to ode mne naposled.)



Věra Szemlová
za Městské kulturní středisko
v Náměstí nad Oslavou



FOLKOVÍ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2016

"PLÁTĚK"

8

30.
července
2016



Sobota 30.7.

Pokora a radost
(17.30 hodin)



Páteční festivalové pódium...



Sergent Pélère
(Francie)

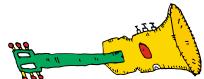
J Bratři Ebenové **L**

Gypsy Kumbia
Orchestra
(Kanada)



SKUPINA ČEZ
GENERÁLNÍ PARTNER

Na dnešní Oranžové scéně v bílém stanu v zámeckém parku o přestávkách hlavní scény Prezentace tvůrčích dílen, které proběhly na letošních Folkových prázdninách



Poděkování patří SSPŠ Cultus v Sedleci-Břeclavi za zapůjčení grafického lisu, bez kterého by se nemohla uskutečnit Grafická dílna!



Na dnešní scéně...

Sergent Pélère

A je to tu zase: přijíždí Obtloustlý četař! Tanečníci třeste se, blázni radujete se a hezké holky, co neunesou obří suzafon, nechod'te do prvních řad. Ačkoliv s kapelou jedna kráska hraje na akordeon, zastání se od rozpustilých hudebních cirkusáků s bubeníkem na vozíčku nedočkáte.



Sergent Pélère je nepřeslechnutelná a především nepřehlédnutelná parta muzikantů a bavičů, u níž nikdy nevíte, co v příštím okamžiku provede. S vám i s hudbou. Francouzské bláznivé dechovky jsou tak trochu ve stínu balkánských. I oni si říkají l'fanfare a podobně jako Srbové či Rumuni se nerozpakují do své hudby zamíchat cokoliv, co jim přijde pod ruku: pařížské musette, valčíky, tango, Balkán, Afrika, Latina, jazz, rock, ska nebo řízný šraml. Dechaři Sergent Pélère se navíc už podle názvu nechali inspirovat rozpustilým cirkusáctvím Beatles: milují ztřeštěné kostýmy a komediantství.

(vice se dočtete v katalogu FP)



takového ted? Žijeme to v divném světě...

Vtipné názvy kapel, na to severní Holand'any NEJEN ze souboru NO BLUES užije. Kdo má za dvojicí písmen NO vidět nějakou místopisnou zkratku? To viděl naposledy Ivan Mládek, když napodoboval písni Svěráka (ano, toho scénáristy) a Smoljaka S OPBH na LVT. To první byl Okresní podnik bytového hospodářství, to druhé Liberecké výstavní trhy a to třetí nevděk Mládkův, protože Svěrákovi vděčil za nejlepší texty písni, jaké kdy měl = Svěrák je dodával pod pseudonymem EMIL SYNEK. Žijeme to v divném světě, kterým nevděk vládne...

Vystoupení sestavy Antonio Forcione, Seckou Keita, Germán López, Antonio Toledo, Martin Krajíček, Juraj Valenčík a Juraj Stieranka mohlo mít k oficiálnímu názvu Struny nad Oslavou ještě podtitul THE MAGNIFICENT SEVEN. To by ovšem pánoné museli nacvičit také filmové melodie ELMERA BERNSTEINA. Nechci vypadat jako člověk, který chce všechno a hned, ale takový příjezd Sedmi statečných na Bernsteinovu hudbu hranou na dvě kytky, koru, timple, mandolínu, housle a kontrabas by vyzněl ještě působivěji, než když v MacKennově zlatě lítá vysoko nahoře orel (Motorový rogalista se už neobjevil všimli jste si?). A pojďme dále v úpravě starých filmových hitů. Protože jsou v MacKennově zlatě jen dvě ženské postavy (Vzpomeňte si, kolik to bylo řečí kvůli violoncellistkám...), musí v jeho remaku mezi Camillu Sparv a Julii Newmar vstoupit Jitka Šuranská. Jak jejich zápolení dopadne, dozvíte se v prvním čísle Plátku Folkových prázdnin 2017. Do té doby bude snad ještě pořád platit, že žijeme v nejlepším z možných světů, aneb jak řekl Ferlinghetti, když vystoupil z tramvaje na zastávce Zámecký park, SVĚT JE BÁJEČNÉ



MÍSTO K NAROZENÍ...

Ostatně soudím, že na příštím ročníku Folkovek by mělo být zase něco irského. Nejlépe THE COMMITMENTS.

Milan Zeibert



"PLÁTĚK" FOLKOVÍ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2016

After Midnight 2016/8

(Recenze pro cyklostylovaný časopis Crawdaddy)
Obsah předchozího dílu: Textař Synek roztrhal scénář se 128 violoncellistkami, odjel na nádraží v Nižboru a ve vyrazeném vagónu začal sepisovat pohádku o tom, jak se Marek Knopfler I. stal králem potulných Tuaregů. Chlapecký klub Rychlých šípu přišel o svou klubovnu na Krásově ulici, a tak se prozatím schází ve zkušebně chlapecké hudebně taneční a striptérské skupiny ze Smíchova MIG 21. Hladík, Merta, Prokop a Sheryl Crow chystají V KARLINSKYM CENTRAL PARKU V ROHU společný koncert proti výstavbě přehrady na Oslavce, Berounce a Rio Pecos. Než se budeme věnovat aktuálnímu dění na hlavním podiu, ještě jedna rychlá cesta do hlubin dětského



uvažování. Po poslechu BLUES O SPOLYKANÝCH SLOVECH se naše Veronika zeptala: „A KDO SI PRO NĚJ PRIJDE KVULI PRÁCI?“ (Pokud někomu vypadl z hlavy text Jiřího Žáčka, kanonizovaný už v komunistických učebnicích literatury, malá nápověda: „Až si pro mě PRIJDOU FUNEBRACI!“)

Jako kluka mě táta učil, že nemůžu chtít všechno a hned. Tak například na koncert Jamese Harriese na hlavní scéně Folkovek jsem čekal dvanáct let. (Že tu měl v roce 2013 jeden z nočních koncertů nepočítám jako plnohodnotnou účast tajné hvězdy evropského rocku festivalu.) Nebudu ztrácat čas velebením jeho vystoupení, přejdu rovnou k dotazům: Co dělá Harries tady? Proč není v New Yorku? Kde je nahrávací společnost Columbia ted', KDYŽ JI SKUTEČNÉ POTŘEBUJEME? Kde se fláká nový John Hammond? Co pro Harriese udělal kdokoli ze světových producentů? Např. Mike Appel se zadlužil, aby pomohl Springsteenovi rozjet kariéru. V kterém zapadákově bydlí publicista, který má nejvyšší čas napsat článek o tom, že viděl budoucnost rock'n'rollu a že ta budoucnost se jmenuje James Harries? To Jon Landau se za Springsteenem přestěhoval do New Yorku a bylo-li třeba, vyrázel za ním ve sněhové bouři, aby spolu celou noc rozebírali desky, které měli oba rádi. Vidíte někoho

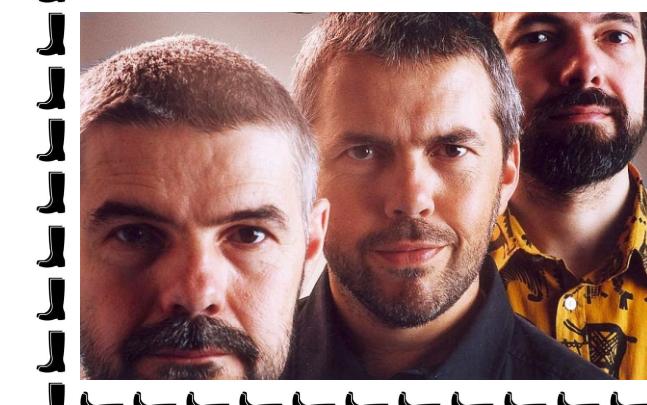


FOLKOVÍ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2016 "PLÁTĚK"

Bratři Ebenové

Folkrockové písň o tom, jak si tady žijeme Už přes třicet let na scéně a bratrské trio neprestává svěže neotřelým způsobem lákat folkrockovými písniemi o tom, jak si tady žijeme. Za decentního doprovodu bratrů Davida a Kryštofa a skvělých rockových jazzových muzikantů jejich autor Marek glosuje přítomnost s vůlí a přesvědčením, že slušnost není k zahození, ale spousta lidí to stále nebere do úvahy. Zdvořilé rýpání, příslovečně spiklenecký humor, ale i skepse, kam jsme se to po revoluci dostali, se u Ebenů slévá do laskavého hudebního lepance probouzejícího ze snu. Snad každý cituje text skladby Čas holin, jak ale jinak, když z pochodového marše slyšíme třefnost, na jakou myslí nejeden z nás: "Přišel čas holin. Obout si lakýrky si nedovolím. Párek na tácku a víno v plastu. To nám to uteklo, už je to tu zas. Na jiné obutí odteďka smolím. Tenhleten kaučuk je do marastu."

Album Čas holin patří mezi ta nejlepší a v textech nejpronikavější, jaká Bratři Ebenové natočili. Na koncertu ale připomenou i starší skladby, třeba i ty, které dlouho nehráli. Bude to báječný koncert, o tom není pochyb.



Módní guru David...



Módní guru David opět v akci. Asi si nedá pokoj ani zítra. Ale to my už tu nebudem...



Na závěr jsme si pro vás vybrali dva modely, které vás můžou inspirovat nejen po zbytek léta, ale klidně i do příštího ročníku Folkovek. Ivetu tady můžete potkávat už několikátým rokem, takže vás nepřekvapí, že už má odhad na to, co si vzít na sebe. Dlouhé vzdusné šaty hrají barevami, do kabelky plážového stylu se vejde šátek i světřík na večer, no a k tomu... klobouk, pochopitelně.





Gypsy Kumbia Orchestra (Kanada)

Výbuch hudby a tance, cirkusu a filmové představivosti Emira Kusturici

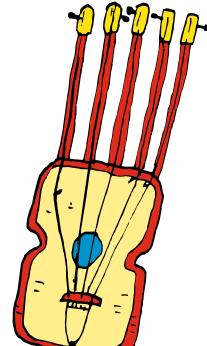
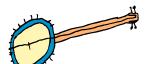


Tak si to sečtěme: kolumbijská cumbia a balkánská dechovka - dva rytmické zabijáci - k tomu mnohočlenná skupina hudebníků, tanecníků a cirkusáků propadlá potřebě prosazovat občanskou neposlušnost révoluční zbraní: nakažlivě odvázaným mejdanem. Výsledek? Zeptejte se po koncertu, až popadnete dech, tedy jestli ho vůbec popadnete.

Ve vibrujícím kolektivním šílenství Gypsy Kumbia Orchestra zároveň převládá pódiový chaos, založený na principu řízené improvizace v rámci předem dohodnuté choreografie kolumbijské tanecnice Carmen Ruiz. V roce 2012 se v kanadském Montrealu setkala s krajánem, zpěvákem a bubeníkem Juanem Sebastianem Mejia: zamilovali se do sebe a přišli na to, že sdílejí společnou vášeň pro romskou hudbu z Balkánu a filmy Emira Kusturici.

Svobodomyslná komunita Gypsy Kumbia Orchestra nerespektuje zvyklosti: navzdory trendu hudebního průmyslu snižovat počty členů skupin se neustále rozrůstá. Stala se senzací a pýchou kanadského showcase festivalu Mundial Montreal, získala cenu za nejlepší koncertní kapelu a album Revuelta Danza Party bylo letos nominováno na nejvyšší kanadskou hudební cenu Juno Award v kategorii world music.

(více se dočtete v katalogu FP)



By bylo, aby nebylo a bylo!
Možná trochu složitější nadpis kopíruje slova vedoucí MěKS Věry Szemlové, která si přála, aby jubilejní 30. ročník festivalu Folkové prázdniny zvítězil v anketě Zlatá jeřabina, kterou pravidelně vyhlašuje Krajský výbor České republiky pro kulturní dědictví. Věra Szemlová byla oceněna v kategorii Kulturní aktivita zvítězily za loňský rok NASE FOLKOVKY! A v kategorii Péče o kulturní dědictví se umístil na 2. místě s projektem Obnova terasy zámku se zimní zahradou NÁŠ ZÁMEK! Hlasuje se každý rok, tak jestli myslíte, že si to Folkovky zaslouží, vejděte v březnu 2017 na stránky Kraje Vysočina na odkaz ankety Zlatá jeřabina a jako správní příznivci hlasujte, hlasujte, hlasujte...

"PLÁTĚK" FOLKOVÍ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2016

Kamila Berndorffová:
Ohlédnutí za Folkovými
prázdninami 2015
(fotografie)

Výstava fotografií dokumentující minulý ročník Folkových prázdnin - koncerty, dílny i zákulisí je k nahlédnutí v Kavecu u zámecké jízdárny, kde je otevřeno o přestávkách v hlavním programu.



Kamila Berndorffová
Fotografka, publicistka, cestovatelka. Žije v jihočeské Blatné, v Praze a v Indii. Studovala knihovnictví a Institut výtvarné fotografie. Fotografuje černobíle, barevně, klasikou i digitálem. Její fotografie vycházejí z dobré znalosti prostředí, citlivého přístupu k fotografovanému objektu a čisté brilantní kompozice.



Sbohem a rumeček – zpráva z dílny tvůrčího psaní
Páteční, závěrečná dílna byla dílna loučící. Dali jsme si trochu toho rumu, uklidili v hlavách, taškách i kapsách a za vším udělali velkou černou tečku. Psali jsme podle tajemných obrázků a malých předmětů z krabičky. Šlo to úplně samo.

PS: Velké díky všem účastníkům letošní dílny. Díky za vaše výtvory a výmysly. Těším se brzy na napsanou.

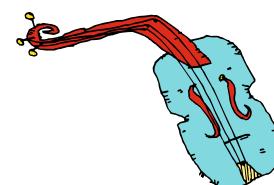
-paf-

(paflape@mail.muni.cz)



Ukázka kolektivních textů:

RUM
kvílím
kolísám
Piju denně
jeden, dva, tři, sto
decilitrů
Sto bratrů
Božský
rum!

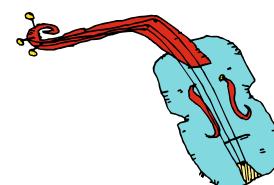


RUM
má hlad
Mám ho rád
Ne náhodou
je mým přítelem
Věrný můj rum,
řekl Mácha
brácha
Rum!



TEČKA
Malý bod
Příjde ti vhod
když držíš balanc
nad propastí slabik
v džungli slov a vět
Jsa mlád či kmet
Konec už
Tečka

TEČKA
je bílá
sněžná kráska
Jemně mě laská
Žhne a hoří, praská
Pak celá zčerná
Ale je věrná
Ovečka
Tečka



FOLKOVÍ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2016 "PLÁTĚK"

Mišmaš nakonec...

1. *Jako jaké zvíře bys ses rád zítra ráno probudil?*

Juraj Stieranka: Jako medvěd, nikdo by si na mě nedovoloval a mohl bych spát.

Juraj Valenčík: Já už tu zítra nebudu (myslel tím, že ráno odjíždí) – Had.

Martin Krajíček: Mořská panna (dcera ji řadí mezi zvířata).

Jitka Šuranská: Roztržený směsopes.

James Harries: Albatros.

Josef Štěpánek: Každý den jsem jako zvíře.



Jan Aleš: Želva.

Tereza: Brouk Řehoř Samsa.

Ďoubal: Prasety, to bych se nemusel moc měnit, nebo mravencem, to jsou borci.

Renata: Já chodím spát jako zvíře. Tak třeba prvok.

2. *Hádanka od Judy: Vite, co má Seckou Keita v dýni?*

(Správná odpověď je skladiště - použité baterie, krabičku od bonbonu, papírky, hadřík, peníze, korálek, šňůrku atd.)

3. *Jaké máš spodní prádlo?*

James Harries: Mám úplně nové, modré s puntíčky. Tři páry za cenu dvou.

Zaslechnuto kdesi:

"Z D'Artagnana se stal Kenem." - Daniel Seko o Ferdově letošním stylu.

"Beata ve stavu, plavala ve splavu."

"If we play reverse, the water goes up." - Antonio F. o skladbě, na kterou jim vždycky pršelo.

"You have good Mice Davis" - Seckou Keita

"Nelson Mandola" - Ďoubal

Suma sumárum na konec aneb Sprchovací statistika: Kolik umělců si zpívá ve sprše?

Dotázaných celkem: 34. Ano: 20. Ne: 14.

Judita





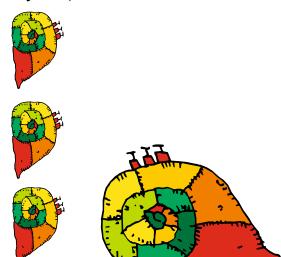
Folkovky, den sedmý

Je chvíli po půlnoci. Nahoře u mistra Tasovského to rozjíždějí němečtí Malbrook. Plno lidí, strhující hudba, vlahá noc. Skvělé zakončení skvělého dne. A stejně je to trochu smutný. Zítra touhle dobou už totíž bude po všem... Jednatřicátý Folkovky čeká poslední den. A jestli bude jenom z půlky tak dobrej jako ten předposlední... Notyvole! Ono to tak už je. Když od toho nečekám zázraky, bývá to obvykle fakt dobrý. James Harries. Na toho jsem se těšil. Vždycky ho totíž strašně chválí Jiří Černý. A teď už to chápu. Když tihle ostrovní kluci spustí, bývá to ONO! Jo, někde v pozadí tam bude poletovat Glen (zvlášť tady), ale konec konců to není úplně zlej předobraz... Nevím, kde přesně se inspirovali NO Blues. Prý troška Afriky, troška Blízkého východu, snad Arábie i Státy, to všechno říznutý tulipány. Trošku do blues, trošku do rocku, trošku do všeho. Taková multikulti kuchyně by mi chutnala, takže ještě, prosím!

Struny nad Oslavou... Má cenu vůbec něco psát? Spiš ne, ale měl bych to alespoň zkusit... Už potřetí vznikl na Folkovkách originální projekt spojující hudebníky z celého světa. Po třech hlasech a ninérách přišla řada na strunné d'ábyly. Dle předchozích zkušeností by jeden čekal, že to bude dobrý, nebo to bude znít, jako když šlápnete na kočku... A ono to bylo skvělý! Když dáte dohromady hudebníky s talentem od pána boha, budete mít kliku na lidi za tím vším a chemii mezi mistry na pódiu, dostanete tohle. A víte, co se mi na tom všem líbilo nejvíce? Ta naprostá čistá radost z hudby. Byla cítit odevšad - z pódia, publika, celého parku a snad i ze stromů a nebe nad námi. Jenom radost. A o tom to je, no ne? Ježíšmarjá, já už se nemůžu dočkat příštího ročníku!!!

Petr, Zuzka, Michal,
Věrka, Lukáš

(Pozn. redakce: Asi bude nutné tuto písničku dozpívat až do konce, protože příspěvek byl nalezen redakcí až nyní.)



Táda (psáno pro akurnik.cz)



Vláčkem to už nepůjde...

Od předvčerejší půlnoci musíme zapomenout na romantickou dopravu vlakem mezi Brnem a Okříškami. SŽDC spouští modernizaci této tratě, po jejímž dokončení dojde ke zkrácení přepravních časů, tedy i k nutnému potřebě dostat se na naše Folkovky. Na stránkách města Náměšťte www.namestnosl.cz najdete na úvodní stránce informace k výluce a zejména výlukové jízdní rády. Jejich dodržení bude vzhledem k probíhající rekonstrukci silnic nejen v Náměšti dosti problematické, a tak se obrňte trpělivostí i pokorou, o které nás festival letos je. Výhodu mají ti, kteří jsou zde „kolmo“. Ti mají jistotu, že do autobusu se s kolem nedostanou, a tak mohou jet pouze po vlastní ose. Méně odvážní cyklisté mohou využít náhradní dopravu za rychlinky, u kterých by měla být omezená doprava kol a kočárků zajištěna.



Těší se Juitka

